Lietas Nr. 131015415
Lietas arhīva Nr. 104AA-0151-16/17

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 21.janvārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnesis A.Uminskis
tiesneši L.Poļakova un J.Tiltiņš

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par

SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 41.panta otrās daļas un159.[8] panta septītās daļas sakarā ar pārkāpēja iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 23.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 6.novembrī Rīgas reģiona Valsts darba inspekcijas (turpmāk – RR VDI) inspektore SIA /Nosaukums A/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.AM024819, par /pers. B/ nodarbināšanu bez rakstveidā noslēgta darba līguma un /pers. B/ kā SIA /Nosaukums A/ darba ņēmēja nereģistrēšanu Valsts ieņēmumu dienestā.

Protokolā konstatēts, ka pārkāpta darba likuma 28.panta pirmā daļa, 40.panta pirmā daļa un Ministru kabineta 2010.gada 7.septembra noteikumu Nr.827 „Noteikumi par valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veicēju reģistrāciju un ziņojumiem par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām un iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.1. punktu. Tādējādi SIA /Nosaukums A/ izdarījusi administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 41.panta otrajā daļā un159.[8] panta septītajā daļā.

Ar RR VDI 2015.gada 16.janvāra lēmumu Nr.13L-1084-2015-1 (turpmāk – sākotnējais lēmums) SIA /Nosaukums A/ saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 41.panta otrajā daļā un 159.[8] panta septītajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu, uzliekot naudas sodu 700 EUR apmērā. Minēto lēmumu SIA /Nosaukums A/ pārsūdzēja

Ar VDI direktora 2015.gada 9.marta vēstulē ietverto lēmumu (turpmāk – galīgais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. SIA /Nosaukums A/ lēmumu pārsūdzēja tiesā.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 23.oktobra spriedumu SIA /Nosaukums A/ sūdzība noraidīta.

Par minēto spriedumu SIA /Nosaukums A/ (turpmāk arī – iesniedzēja) iesniedza apelācijas sūdzību, ar kuru spriedumu pārsūdz pilnā apmērā.

Iesniedzēja norāda, ka iestādes inspektori nav uzklausījuši SIA /Nosaukums A/ amatpersonu paskaidrojumus, kā rezultātā pārbaužu laikā konstatētos faktus interpretējuši kā pārkāpumu. Pēc iestādes inspektoru veiktās pārbaudes SIA /Nosaukums A/ darbinieks /pers. D/ vadībai paskaidrojis, ka pārbaudes dienā nav varējis ierasties darbā un patvaļīgi lūdzis savu paziņu /pers. B/ viņu aizvietot. Tāpēc iesniedzēja uzskata, ka nav pārkāpusi normatīvos aktus.

Vienlaikus iesniedzēja norāda, ka /amats/ /pers. E/ SIA /Nosaukums A/ paskaidrojumus iestādes amatpersonām nevarēja iesniegt, jo no 2014.gada 4.decembra viņai bija darbnespējas lapa.

Iesniedzēja uzskata, ka minētos argumentus pēc būtības nav ņēmusi vērā nedz iestādes direktore, nedz pirmās instances tiesa.

Iesniedzēja lūdz pirmās instances tiesas spriedumu atcelt un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Saskaņā ar LAPK 289.[2 1] pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas tiesnesis 2015.gada 23.novembrī pieņēma lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu rakstveida procesā. Tiesas kolēģija nekonstatē apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību blakus sūdzību izskatīt tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība noraidāma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts.

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 23.oktobra sprieduma motivāciju, atzīst to par pareizu un pilnībā pietiekamu. Līdz ar to tiesas kolēģija saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka iesniegtā apelācijas sūdzība pēc būtības satur tos pašus argumentus, kurus vērtējusi un pamatoti noraidījusi pirmās instances tiesa un iestāde savā lēmumā, līdz ar ko nav pamata tos vērtēt atkārtoti.

Nav pamatota iesniedzējas norāde, ka nedz galīgajā lēmumā, nedz spriedumā pēc būtības nav ņemti vērā viņas argumenti. Proti, ka darbinieks

/pers. D/ patvaļīgi palūdzis savu paziņu /pers. B/ viņu aizvietot, par to neinformējot SIA /Nosaukums A/ vadību. Kā arī RR VDI inspektori nav ņēmuši vērā, ka /pers. E/ nav spējusi sniegt iesniedzējas paskaidrojumus, jo viņai bijusi darbnespējas lapa no 2014.gada 4.decembra.

Pirmās instances tiesa izvērtēja abus šos iesniedzējas argumentus un pamatoti norādīja, ka nav šaubu par iesniedzējas pārkāpumu, jo lietā ir nostiprinātas ziņas par faktiem, ka /pers. B/ bija darba tiesiskajās attiecībās ar sūdzības iesniedzēju. Ko apstiprina viņa atrašanās darba devēja objektā, darba izpilde sūdzības iesniedzēja labā, nodrošināšana ar darba apģērbu un dežuranta apliecība, kur fotogrāfijā attēlots /pers. B/, bet apliecībā norādīti citas personas – /pers. D/ – dati (*lietas 71., 102., 103.lapa*). Tāpat tiesa pamatoti secinājusi, ka lietā iegūtās ziņas, ka /pers. B/ sākotnēji sevi nosauca par citu SIA /Nosaukums A/ darbinieku, jo tā rīkoties pārbaudes gadījumā viņu instruējusi kāda persona vārdā /pers.V/, rada šaubas par sūdzības iesniedzēja darba organizāciju un tās sniegtajiem paskaidrojumiem. Tiesas kolēģija šādus iesniedzējas argumentus vērtē kā mēģinājumu izvairīties no administratīvās atbildības.

Savukārt attiecībā uz apgalvojumu, ka iesniedzējas pārstāve /pers. E/ nav varējusi iesniegt SIA /Nosaukums A/ paskaidrojumus saistībā ar savu darbnespēju, tiesas kolēģija norāda, ka tas nav pamatots. Pirmās instances tiesa pareizi norādījusi, ka nav pārkāptas LAPK 260.pantā noteiktās iesniedzējas tiesības tikt uzklausītai, jo no lietas materiāliem izriet, ka sūdzības iesniedzēja tikusi informēta par administratīvā pārkāpuma lietas lietvedību un tās izskatīšanas gaitu jau pirms sūdzības iesniedzējas pārstāves (valdes locekles) 2014.gada 4.decembra darbnespējas. Līdz ar to sūdzības iesniedzēja varēja izmantot likumā noteiktās tiesības, tostarp kā juridiska persona organizēt savu pārstāvību, lai savlaicīgi ierastos iestādē paskaidrojumu sniegšanai, ņemot vērā, ka lietas izskatīšana tika vairākkārt atlikta valdes locekles darbnespējas dēļ.

Izvērtējot SIA /Nosaukums A/ noteikto sodu, tiesas kolēģija secina, ka ir ievēroti LAPK 35.panta noteikumi un sods noteikts par smagāko administratīvo pārkāpumu. Iesniedzējai noteikts minimālais naudas sods, kāds paredzēts juridiskajai personai LAPK 41.panta otrās daļas sankcijā, tāpēc to nevar uzskatīt par netaisnīgu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu un 289.^{22} pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 23.oktobra spriedumu, bet SIA /Nosaukums A/ sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sagatavošanas dienā – 2016.gada 22.janvārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs	/*personiskais paraksts*/	A.Uminskis
Tiesnesis	/*personiskais paraksts*/	L.Poļakova
Tiesnesis	/*personiskais paraksts*/	J.Tiltiņš